

Tale ved Kåre Alvenes bære i Nordfold kirke

En kjær nabo er død og vi skal i dag ta farvel med Kåre. Vi føler på vår egen sårbarhet. Det er så få igjen av oss i bygda vår, Alvenes. Ei bygd som engang var livskraftig med mange arbeidsomme slitere av både kvinner, menn, ungdom og unger i hvert et hus. Samhold var viktig og en trengte hverandres egenskaper slik at en kunne dra nytte av kunnskapen. Det var svært viktig i små bygdesamfunn der en var veilaus, strømlaus, telefonlaus og tildels pengelaus. Det var situasjonen for de fleste av oss. Det var en kamp for tilværelsen, men for oss som var unger var det en god kamp.

Jeg minnes Kåre som en livskraftig ungdom og mann. Han var arbeidsom og livat og hadde alltid den gode replikken.

Som ungdom hadde vi ei fantastisk tid sammen. Det var et enestående samhold blant oss ungdommer og vi verna om hverandre. Alle turene på sommeren til Belkjosen, Alvenesfjellet og til Storvatnet. Byggingen av hytta på Alvenesfjellet og statshytta i Storvatnet. Den sist nevnte var vi bare besøkende under arbeidsutførelsen.

Kåre var glad i heimbygda si og han likte seg best hjemme. Han brydde seg både om de som levde her og de som flytta herfra. Han ringte ofte for å spørre nytt om de som var syke. Kåre hadde en sterk vilje, det viste han spesielt godt ved opptreningen etter hjerteoperasjonen. Han var en pioner for aktivitetens betydning for folkehelsa.

Vi har vært nabo med Kåre og hans familie i fem generasjoner. Kåre var alltid en velkommen gjest hjemme på Berglund. Vi hadde også mange gode stunder sammen i Heimegården. Der var det alltid åpent hus for ungdommen.

Det er vemodig å ta avskjed med Kåre, men minnene vil alltid være der.

Elin Bartholsen

Kåre døde 1. mars 2014